

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 18Pc/7/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720202985
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Janette Nôtová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6720202985.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudkyňou Mgr. Janette Nôtovou, v právnej veci navrhovateľa mal. F. Š., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom B. V. XX, občan SR, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny vo Zvolene, dieťa matky: E. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. V. XX, XXX XX B. V., občan SR, právne zast. Brázdil & Brázdilová, advokátska kancelária, s. r. o., IČO: 50 492 934, Trhová 992/1, 960 01 Zvolen, a otca: U. Š., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. X, XXX XX V. Š., občan SR, právne zast. Mgr. et Mgr. Lívia Šouc Kost'ová, advokátka, Pod Donátom 5, 965 01 Žiar nad Hronom, o zapretie otcovstva, takto

rozhodol:

I/ Súd u r č u j e , že U. Š., nar. XX. XX. XXXX, občan SR, trvale bytom V. Š., P. XXXX/X, štátna príslušnosť SR, n i e j e otcom maloletého F. Š., nar. XX. XX. XXXX, pochádzajúceho z matky E. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom V., B. V. XX.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ podal na tunajšom súde dňa 03. 07. 2020 návrh, v ktorom žiadal, aby súd vyslovil, že označený právny otec U. Š. nie je otcom maloletého. V dôvodoch návrhu navrhovateľ uviedol, že v rodnom liste dieťaťa je ako otec uvedený U. Š.Í.. Právny otec a matka neboli manželia, žili v spoločnej domácnosti cca 7 mesiacov, avšak ako rodina nefungovali. Matka sa poznala s právnym otcom 15 rokov, po siedmych rokoch sa rozišli a každý z nich si našiel iného partnera. Cca po 2 rokoch sa k sebe vrátili a začali spolu žiť, na to matka zistila, že je tehotná. Po narodení dieťaťa právny otec a matka žili spolu cca 7 mesiacov. Po narodení dieťaťa asi 3 týždne si rodičia dali urobiť anonymné testy DNA, z ktorých vyplynulo, že právny otec, ktorý je zapísaný v rodnom liste dieťaťa, nie je biologickým otcom maloletého. Od tej doby začal právny otec matke fyzicky aj psychicky ubližovať. Od 9/2014 rodičia nežijú v spoločnej domácnosti, čo je cca 6 rokov. Matka si v máji 2018 našla nového partnera, od septembra 2018 žije s týmto partnerom aj s maloletým v spoločnej domácnosti, spolu maloletého vychovávajú. Maloletý právneho otca nevolá otec, oslovuje ho menom „U.“, má k nemu priateľský vzťah, vníma ho ako kamaráta. K súčasnému partnerovi matky si maloletý vytvoril dobrý vzťah, hovorí mu, že ho ľúbi, rozumejú si spolu, hrajú sa spolu. Pokiaľ dá matka na výber, s kým chce maloletý stráviť čas, vyberie si jej súčasného partnera. Matka uviedla, že biologickým otcom dieťaťa je U.. E. I., ktorý absolvoval anonymné testy DNA, kde sa potvrdilo, že je biologickým otcom mal. F.. Ešte v roku 2015 matka podávala návrh na zapretie otcovstva na Okresnom súde v Žiari nad Hronom, avšak na základe vyhrážok U. Š., tento návrh stiahla. V konaní bolo vykonané dokazovanie testom DNA, z ktorého vyplynulo, že pán U. Š. nie je biologickým otcom maloletého dieťaťa. V konaní pred tunajším súdom vo veci návrhu na prípustnosť zapretia otcovstva bolo vykonané rozsiahle dokazovanie, kde boli vypočutí ako svedkovia pán I., ďalší svedkovia na návrh právneho otca aj matky, bolo vypočuté maloleté dieťa sudcom, boli predložené listinné dôkazy, videozáznamy. Rozsudkom súdu zo dňa 24. 06. 2019 (sp. zn. 11Pc/15/2018), ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 16. 08. 2019 súd pripustil zapretie otcovstva, ktoré svedčí právnemu otcovi U. Š. a určil, že zapretie otcovstva po uplynutí zákonnej lehoty je v záujme

maloletého. Neodkladným opatrením vydané Okresným súdom Zvolen v konaní č. k. 12P/24/2018 bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky a otcovi bolo určené, že je oprávnený sa s ním stýkať každú nepárnu sobotu v čase od 15:00 hod. do 18:00 hod. Matka sa vyjadrila, že zo strany otca dochádza k manipulácii dieťaťa, kedy ho navádza a káže mu hovoriť alebo opakovať frázy, ktoré nie sú samovoľným prejavom dieťaťa. Uznesením Okresného súdu Zvolen č. k. 5P/262/2018 zo dňa 23. 10. 2018 bol ÚPSVaR Zvolen ustanovený maloletému za opatrovníka na podanie návrhu a na zastupovanie maloletého dieťaťa v konaní o prípustnosti zapretia otcovstva a v konaní o zapretie otcovstva. Na základe uvedeného navrhovateľ žiadal, aby súd návrhu v celom rozsahu vyhovel.

2. Návrh navrhovateľa bol doručený do vlastných rúk matke aj právnenému otcovi spolu s výzvou súdu, aby sa k nemu vyjadrili. Právny otec prostredníctvom právneho zástupcu v písomnom vyjadrení uviedol, že s podaným návrhom nesúhlasí. Mal zato, že zapretie otcovstva nie je v záujme maloletého. Je pravdou, že pred tunajším súdom bolo v konaní č. k. 11Pc/15/2018 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15CoP/43/2019 právoplatne rozhodnuté o pripustení zapretia otcovstva. Právny otec uviedol, že sa voči rozhodnutiu prvoinštančného súdu odvolal, avšak Krajský súd v Banskej Bystrici sa nezaoberal námietskami uvedenými v odvolaní, rozhodnutie odôvodnil procesnou absenciou osoby právneho otca podať v predmetnej veci odvolanie. Otec prostredníctvom mimoriadneho opravného prostriedku - dovolanie, napadol obe tieto rozhodnutia, zároveň podal podnet na podanie dovolania zo strany Generálneho prokurátora SR. O týchto jeho procesných návrhoch doposiaľ nebolo rozhodnuté. V tejto súvislosti s poukazom na § 164 navrhol, aby súd konanie o zapretie otcovstva prerušil, pretože v návrhu kolízny opatrovník tvrdí, že je v záujme maloletého dieťaťa, aby došlo k zapretiu otcovstva, o tejto otázke je však výlučne oprávnený rozhodnúť súd v súdnom konaní, ktoré predchádzalo prebiehajúcej súdnej veci. O tejto otázke nie je toho času rozhodnuté z dôvodu podania mimoriadnych opravných prostriedkov. Právny otec žiadal, aby súd postupoval veľmi citlivo, pretože výsledok dovolacieho konania bude mať vplyv aj na výsledok v tu prejednávanej veci. K samotnému návrhu navrhovateľa právny otec uviedol, že neexistuje záujem maloletého na vyhovení návrhu. Kolízny opatrovník v návrhu na podporu svojich tvrdení nepredložil žiadne dôkazy. Rovnako matka nepredložila žiadne relevantné dôkazy. Kolízny opatrovník nepredložil napr. znalecký posudok z oblasti psychiatrie/psychológie, či akékoľvek odborné vyjadrenie, z ktorého by bol verifikovaný postoj maloletého dieťaťa k podanému návrhu, čím je zjavná absencia súhlasu maloletého dieťaťa s predmetným konaním. V tomto smere poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I.US 216/2018 zo dňa 19. 09. 2018, kde Ústavný súd poukázal na nevyhnutný postup súdu pri hodnotení záujmu maloletého dieťaťa. Zákon vo všeobecnosti v súdnych konaniach týkajúcich sa maloletých detí ukladá povinnosť prihliadať na názor maloletých detí primerane ich veku a vyspelosti. Ak sú deti útleho veku, nie je možné na ich názor prihliadať, pretože nedokážu posúdiť dosah tohto rozhodnutia a súdy by mali ustanoviť súdneho znalca z odvetvia detskej psychológie, ktorý vypracuje znalecký posudok. V návrhu sa navrhovateľ opiera výlučne o vzťahové pomery medzi matkou a právnym otcom a to na základe subjektívne uvádzaných tvrdení zo strany matky, ktoré nie sú verifikované žiadnymi dôkazmi. Práve matka sa v poslednom období dvoch rokov správa voči osobe právneho otca šikanózne, v rozpore s dobrými mravmi a to od času, keď začala žiť v spoločnej domácnosti s pánom I.. Matka so svojim súčasným priateľom podala voči právnemu otcovi minimálne deväť trestných oznámení, ktoré boli vyhodnotené ako zjavne neopodstatnené, matka sa niekoľko krát pokúsila mariť realizáciu styku právneho otca s maloletým tak, že maloletému zašila odpočívacie a sledovacie zariadenie do nohavíc, ktoré malo maloleté dieťa počas realizácie styku s právnym otcom. K spolužitiu s matkou právny otec uviedol, že približne 4 a pol roka fungovali ako rodina, aj keď nežili v spoločnej domácnosti. Boli v denno-dennom kontakte, právny otec sa o dieťa staral, ako aj o matku osobne, napriek tomu, že po testoch DNA vedel, že nie je biologickým otcom dieťaťa. Jeho správanie sa však ani k matke, ani k maloletému dieťaťu nezmenilo. Dieťa považuje za svojho syna, miluje ho a vždy ho vychovával. Matke nikdy fyzicky ani psychicky neublížil. Hoci došlo medzi nimi ku konfliktom, ktoré obaja neadekvátne riešili, mal zato, že sa to deje denno-denne v bežných domácnostiach. Po každom konflikte však s matkou dospeli ku konštruktívnemu a zmierlivému riešeniu problému. K maloletému F. má právny otec vytvorený hlboký citový vzťah, rovnako aj maloletý k nemu, navzájom si veľmi dobre rozumejú. Vzájomná citová väzba má svoj základ v tom, že sa vždy snažil o dieťa najlepšie postarať. Pral mu oblečenie, kupoval mu veci, udržiaval jeho osobnú hygienu, uspával ho, čítal mu rozprávky, hrávali sa spolu spoločenské hry a iné, učil ho jazdiť na bicykli, hrať futbal, spoločne chodili na nákupy. S maloletým pripravovali stravu, pravidelne chodili na detské ihrisko. Keď bol maloletý chorý, venoval sa mu, podával mu lieky. Maloletého F. vodil do materskej škôlky, právny otec sa usiloval čo najviac času tráviť s ním. Chodili na spoločné výlety. Tieto aktivity realizovali v byte matky alebo v byte právneho otca. Niekedy sa stalo,

že celý deň aj celú noc strávil v byte matky bez jej prítomnosti, pretože si to maloletý priaľ. Rovnako sa stalo, že matka s maloletým občas strávili celý deň aj celú noc v jeho byte na základe želania maloletého. Maloletého F. vždy vnímal a aj naďalej vníma ako svojho vlastného syna, rovnako maloletý F. ho považuje za svojho vlastného otca. Preto je v záujme maloletého F. zachovať súčasný právny stav tak, aby bol naďalej v rodnom liste zapísaný ako jeho otec. Matka iniciovala konanie vedené na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 11Pc/15/2018 a to výlučne zo subjektívnych sebeckých a negatívne mierených dôvodov, najmä pod vplyvom súčasného partnera pána I.. O uvedenom svedčí aj to, že matka mala dostatok času na uplatnenie svojho práva na zapretie otcovstva, pričom tak neučinila, resp. podaný návrh na Okresnom súde v Žiari nad Hronom dobrovoľne, slobodne a bez nátlaku vzala v celom rozsahu späť, napriek tomu, že od narodenia maloletého F. mala vedomosť o tom, že on nie je jeho biologickým otcom. Postoj právneho otca v prejednávanej veci vychádza z jeho lásky k maloletému synovi, na ktorom mu záleží a bol by nerád, aby maloletý stratil oporu vo svojom živote, akú môže mať vo svojom otcovi, a ktorú mu nemôže dokázať nahradit' jeho údajný biologický otec, ani súčasný priateľ matky, či akákoľvek tretia osoba. Do augusta 2018 bol maloletý šťastným dieťaťom, mal svoju matku, otca, kamarátov, aj domov. V súčasnosti býva smutný, bojí sa prejaviť svoje názory a pocity, čo je predovšetkým zásluha matky. Matka žije v súčasnej dobe s pánom I., ktorého akékoľvek existencia citovej väzby a citového prepojenia s maloletým je otázna, t. j. nemá záujem žiť s pánom I. a v skutočnosti nemá záujem, aby bol pán I. zapísaný ako otec maloletého F. v rodnom liste. V tejto súvislosti právny otec poukázal na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý poukázal na špecifická konania o zapretie otcovstva, pričom rozsudok o zapretí otcovstva nemusí bezvýnimčne deklarovať súlad medzi biologickým a právnym otcovstvom, ale jeho cieľom je za aplikácie zásady najlepšieho záujmu dieťaťa, dosiahnuť spravodlivú rovnováhu medzi konkurujúcimi si záujmami. Tak ako článok 7, odsek 1 Dohovoru o právach dieťaťa priznáva dieťaťu právo poznať svojich biologických rodičov, výkladom možno dôjsť k záveru, že mu taktiež priznáva právo svojich rodičov nepoznať, keďže ide o právo a nie povinnosť poznať svojich rodičov. ESĽP tiež konštatoval, že v okolnostiach daného prípadu môže mať právne otcovstvo prednosť pred biologickým, pokiaľ rozhodnutie sleduje legitímny cieľ - zabezpečenie najlepších záujmov dieťaťa. Obdobne bol vyslovený záver v náleze ÚS ČR sp. zn. PL.US 15/09 z 08. 07. 2010, ktorý pripustil právnu ochranu vzťahu medzi právnym otcom a dieťaťom. V okolnostiach prípadu mal právny otec zato, že z návrhu kolízneho opatrovníka nevyplýva záujem maloletého na usporiadanie rodinných vzťahov prostredníctvom návrhu na vyslovenie prípustnosti zapretia otcovstva. Od narodenia maloletého uplynula pomerne dlhá doba, existujú statusové pomery a je možno konštatovať, že zmena, ktorá by bola vyslovená, by mohla mať negatívny vplyv na ďalší vývoj maloletého.

3. Matka s podaným návrhom súhlasila. Poukázal na to, že maloletý F. sám prezentoval už dvakrát svoj názor a to v správe kolízneho opatrovníka ÚPSVaR Banská Štiavnica a vo výpovedi maloletého pred súdom zo 06. 05. 2019, pričom ani raz neprejavil citovú väzbu a záujem stretávať sa s právnym otcom. Matka uviedla, že s právnym otcom netvorila manželský zväzok, ako rodina spolu nežili, neobývali spoločnú domácnosť. Po siedmych mesiacoch od narodenia dieťaťa matka s maloletým odišla po tom, čo dochádzalo k verbálnym a fyzickým útokom na jej osobu a odvtedy sa nikdy k právnemu otcovi nevrátila a s maloletým žila sama v domácnosti až do septembra 2018, od kedy začala žiť v spoločnej domácnosti so súčasným partnerom E. I.. To, že právny otec nie je biologickým otcom maloletého, je jednoznačne preukázané znaleckým posudkom vyhotoveným v konaní Okresného súdu Žiar nad Hronom. Maloletý ho ako otca nevníma, ani ho tak nevolá. Tvrdenia právneho otca, ktoré prezentuje ohľadne citovej väzby maloletého na neho, sleduje výlučne záujem právneho otca, ktorý povyšuje nad záujem dieťaťa, čo je v rozpore s konaním. Motív konania právneho otca, ktorý bojuje za dieťa, ktorého nie je biologickým otcom, môže byť v minulosti diagnostikovanom zdravotnom probléme s počatím dieťaťa, pričom počas konania na priamu otázku právnej zástupkyne, právny otec toto nevyvrátil. Konanie právneho otca vykazuje znaky až posadnutosti maloletým, čo môže byť prejavom psychickej poruchy, pričom sám vo svojich vyjadreniach už priznal, že v minulosti navštevoval psychiatra a dodnes navštevuje psychologičku v Žiari nad Hronom. Takéto konanie zo strany právneho otca môže byť do budúca pre vývoj maloletého nebezpečné. Počas odovzdávania a preberania maloletého sa vyskytujú problémy a to agresívne, neslušné správanie právneho otca, kedy dochádza k verbálnym a tiež aj fyzickým útokom na matku, čo má negatívny vplyv na psychický a fyzický vývoj maloletého. Nie je v záujme maloletého, aby bol právny otec naďalej zapísaný ako jeho otec, naďalej sa s ním stretával a aby do budúca maloletý preberal takéto správanie právneho otca. Maloletý má biologického otca, s ktorým má vytvorenú citovú väzbu a tento má záujem o zosúladenie biologického a maticného otcovstva. Matka poukázala na podstatný článok 7 Dohovoru o právach dieťaťa, ktorý zakotvuje dieťaťu právo poznať svoj pôvod a pôvod svojich rodičov a právo poznať svojho skutočného biologického otca. Manipulácia

maloletého zo strany právneho otca bola zrejmá z videozáznamov, ktoré sám predložil na USB kľúči na predchádzajúcom konaní a podľa slov maloletého, ho právny otec núti povedať aj veci, ktoré nechce a nezakladajú sa na pravde. Taktiež tu bolo konanie zo strany právneho otca, ktorý umožnil maloletému dopúšťať sa konania, ktoré sú podľa osobitných zákonov priestupkami - napr. umožnil maloletému vedenie osobného motorového vozidla, bez použitia bezpečnostného pásu, nepripútanie maloletého vo vozidle počas jazdy, čo bolo viditeľné na videozáznamoch, ktoré predložil sám právny otec. Rovnako právny otec podával trestné oznámenia na matku, ktoré sa však nezakladali na pravde, nebolo voči nej začaté trestné stíhanie ani v jednom prípade, ani disciplinárne konanie za previnenie z priestupku. Preto matka žiadala návrhu navrhovateľa vyhovieť.

4. Návrh právneho otca na prerušenie konania podľa § 164 C. s. p. z dôvodu podania mimoriadnych opravných prostriedkov v konaní pred Okresným súdom Zvolen sp. zn. 11Pc/15/2018 súd nepovažoval za dôvodný a preto ho zamietol uznesením na pojednávaní dňa 09. 09. 2020. Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 11Pc/15/2018 zo dňa 24. 06. 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15CoP/43/2019 zo dňa 15. 04. 2020 bolo právoplatne rozhodnuté o tom, že súd pripúšťa zapretie otcovstva, ktoré svedčí právnemu otcovi U. Š. voči maloletému F. a bolo určené, že zapretie otcovstva po uplynutí zákonnej lehoty na zapretie otcovstva je v záujme maloletého. Rozhodnutie je právoplatné a vykonateľné dňa 06. 05. 2020. Právoplatnosť rozsudku je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia (§ 226 C. s. p.). Inštitút právoplatnosti súdneho rozhodnutia je jedným zo základov princípu právnej istoty definovaný v článku 2 Civilného sporového poriadku. Vychádza sa z toho, že právna istota a stabilita nastolená právoplatným rozhodnutím sú v právnom štáte narušiteľné len mimoriadne a výnimočne. Uvedené rieši právna problematika mimoriadnych opravných prostriedkov, pričom právna úprava pripúšťa mimoriadne opravné prostriedky len výnimočne, z úzko zákonom stanovených dôvodov. Pokiaľ teda právoplatným rozhodnutím súdu bolo pripustené zapretie otcovstva v tomto konkrétnom prípade a bolo určené, že zapretie takéhoto otcovstva po uplynutí zákonnej lehoty je v záujme maloletého, súd z uvedeného rozhodnutia vychádza. Nie je potom pravdivé tvrdenie právneho otca, že o tejto otázke nie je toho času rozhodnuté z dôvodu podania mimoriadnych opravných prostriedkov Keďže predmetom konania je rozhodovanie o osobnom stave - otázka otcovstva maloletého dieťaťa, v týchto konaniach súd je povinný zvlášť konať plynulo a bez prieťahov, v primeraných lehotách, preto súd nevidel dôvod na prerušenie konania a návrh otca na prerušenie konania zamietol.

5. Súd vo veci vykonával dokazovanie na pojednávaní a to výsluchom matky, právneho otca, svedkov, oboznámením listinných dokladov, prehratím zvukového záznamu z výsluchu maloletého a zistil nasledujúci stav veci.

6. Právny otec na pojednávaní vypovedal, že aktuálne sa so synom stretáva na základe neodkladného opatrenia na 3 hodiny každý druhý týždeň, čo trvá cca 1,5 roka. Keďže mu matka bránila sa stretávať sa so synom, uvedený návrh podal, toho času matka neodkladné opatrenie dodržiava. Vzťah so F. má veľmi dobrý, dokonca výborný, avšak 3 hodiny sú málo na to, aby svoj vzťah ďalej vyvíjali, aby vykonávali spoločné činnosti, spravidla sa iba hrajú. Keď sú spolu, F. je vždy veselý, teší sa, je šťastný, nepýta sa domov, naopak, keď mu povie, že už treba ísť, chcel by zostať. Zo strany otca nie je problém, aby F. zostal aj na noc. Mimo uvedeného času so synom nie je v kontakte, pretože matka mu nedá F. ani k telefónu, na SMS-ky mu neodpovedá, avšak F. posielal SMS-ky na meniny, narodeniny, aj teraz k začiatku školského roka mu posielal správu, či mu to matka odovzdá, nevie. Na základe dohody platí matke výživné po 50,-- € mesačne, toto si dohodli, keď sa matka v roku 2015 odsťahovala. Mimo toho iné synovi nekupuje, pretože v minulosti, ak čokoľvek synovi zakúpil, matka mu to vrátila alebo neprevzala a tvrdila, aby si to nechal u seba. V minulosti s matkou žili spolu 7 rokov, následne sa rozišli. Keď matka zistila, že je tehotná, rozhodli sa opäť žiť spolu. Tešili sa na spoločné dieťa, on bol pri jeho pôrode a následne žili spolu do veku 9-tich mesiacov dieťaťa. Vtedy sa matka rozhodla odísť zo spoločnej domácnosti, nechcela s ním zostať žiť a tak sa dohodli a on jej pomohol nájsť podnájom a presťahovať sa. Vo vzťahu k F. sa dohodli, že ho budú naďalej vychovávať spolu, preto boli v každodennom kontakte, niekedy sa stalo, že matka prišla k nemu aj na týždeň. Toto trvalo asi 3,5 až 4 roky. Počas tohto obdobia matka menila podnájom, je pravdou, že to nebolo z jej viny, u otca mal syn vždy stabilné prostredie. Keď matka nastúpila do práce a mávala služby denné aj nočné, v tom čase sa práva otec staral o F., niekedy boli u neho v byte, niekedy v byte u matky. V auguste 2018 došlo k zmene, keď matka bez udania dôvodu odišla za svojim priateľom, s ktorým je doposiaľ. Ešte predtým bol spoločne s matkou aj synom na dovolenke v Grécku a po návrate z dovolenky matka odišla na 4 dni preč a F. nechala u neho, otec nevedel, čo je s matkou. Keď sa vrátila,

iba si zbalila veci, zobrala F. a odišla. Keďže netušil, čo sa stalo, hľadal ich a keď mu po pár dňoch zdvihla telefón, oznámila mu, že F. nikdy neuvidí. Preto to začal riešiť, kontaktoval príslušný úrad, ktorý si matku predvolal, aj on bol predvolaný, aby podali vysvetlenia. Pokúsili sa aj o rodičovskú dohodu, ku ktorej však nedošlo, preto sa on obrátil s návrhom na súd, kde žiadal zveriť F. do striedavej starostlivosti. Okresný súd v Žiari nad Hronom jeho návrhu vyhovel a vydal vo veci neodkladné opatrenie, ktoré sa začalo realizovať od septembra 2018 do polovice novembra 2018, na odvolanie matky krajský súd jeho návrh zamietol. Toho času prebieha konanie pred tunajším súdom o úpravu rodičovských práv na návrh otca, vo veci nie je doposiaľ rozhodnuté. V tomto konaní sa otec dožaduje striedavej starostlivosti, ev. širšieho styku so synom. Otec uviedol, že jeho vzťah so F. je vynikajúci a je len ťažké toto preukázať, nakoľko sa nedá o tom predložiť konkrétna listina. Už v predchádzajúcom konaní vzájomný vzťah so synom preukazoval fotografiami, videom, čestnými prehláseniami svedkov.

7. K výpovedi otca matka uviedla, že čo sa týka telefonátov a SMS-iek, v minulosti sa otec snažil volať F., avšak počula do telefónu, ako sa vulgárne vyjadruje na adresu matky. Rovnako tento rok na Veľkú noc, kvôli zákazu presunu pre Coronu, otec nemohol prísť a teda povolila, aby F. zavolať. Keď otec telefonoval, v tom čase pekla koláče a požiadala ho, aby zavolať trochu neskôr. Na to znovu volal a tvrdil, že mu zamedzuje styk so F. a tak mu F. odovzdala k telefónu a tento sám po 2-3 minútach telefón zložil. Na to opäť otec volal matke, že manipuluje so synom a použila na ňu výraz „pojebaná psychopatka“, a keďže mala mobil na hlasitý odposluch, počul to aj syn. Práve preto sa rozhodla, že telefonický kontakt otcovi neumožní. Čo sa týka SMS-iek, každé dva týždne otec posielal tú istú správu v znení: „Ahoj, chýba mi F., je zdravý, ako sa má?“ Spočiatku na to aj odpísala, neskôr on však tieto SMS-ky predložil ako údajný dôkaz o vzájomnej komunikácii kvôli svojmu návrhu na striedavú starostlivosť. Na druhej strane však SMS-ky, kde sa vzájomne hádali, nepredkladal a preto s ním odmietla komunikovať SMS-kou, na syna sa môže opýtať, keď si pre neho príde. Čo sa týka výživného vo výške 50,-- € mesačne, toto platí, avšak navrhol výšku on a hovoril, že viac jej nedá. Ona túto situáciu iba akceptuje. Nie je pravdou, že by odmietala vecné plnenia, avšak otec nosil F. len hračky a keď už toho bolo veľa, niektoré hračky odmietla.

8. Matka pred súdom vypovedala, že toho času odovzdáva dieťa otcovi v zmysle rozhodnutia súdu. V stanovenom čase dieťa pripraví a povie mu, že má prísť U., ale vždy ho aj ubezpečí, že sa od neho vráti späť domov. Syn však hovorí, že sa mu nechce ísť, napriek tomu ho nabáda, aby sa nebál, že sa vždy k matke vráti. Pri odovzdávaní dieťaťa dochádzalo medzi matkou a otcom ku konfliktom najmä z jeho strany. Správal sa tak, že vyhľadával konflikty, provokoval matku a preto na neho prestala reagovať, len sa snažila rozlúčiť so synom. Otec v komunikácii používal vulgárne slová, gestá a to aj pred synom. Pred mesiacom došlo k incidentu, kedy ju aj fyzicky napadol, keď usádzala syna do auta, laktom ju silno odstrčil, tak, že ju odrazilo do auta a syn sa zľakol, vybehol z auta, potom ho otec zobral, usadil, pripútal a odišli. Neskôr sa však syn na to pýtal, bol z toho vystrašený. Tak isto, keď donesie syna, používa na osobu matky vulgárne výrazy: „jebnutučná, piča pojebaná“. Na tieto výrazy sa potom sputuje aj F. a ona mu nevie vysvetliť, prečo sa tak otec voči nej správa a takéto správanie považuje za neúnosné. Čo sa týka ich predchádzajúceho vzťahu, je pravdou, že spolu žili 7 rokov, avšak ona sa rozhodla ukončiť toto spoluzitie pre agresívne správanie otca. V minulosti bola vždy fyzicky aktívna, robila bojové umenie, otec jej to zakazoval, dôvodil, že sú tam muži. Keď začala navštevovať fitness centrum, aj to jej zakazoval, lebo sú tam muži. Zakazoval jej komunikáciu, odrezal ju od priateľov a tak sa rozhodla od neho odísť a našla si vlastné bývanie. V roku 2012 nastúpila do Policajného zboru a robila tam asi 2 roky. Počas toho obdobia sa spoznala s biologickým otcom dieťaťa, s ktorým nadviazala vzťah. Aj počas uvedeného obdobia jej však otec stále písal, že mu chýba, aby sa vrátila a tak v roku 2013 ukončila vzťah s biologickým otcom dieťaťa a vrátila sa k otcovi, verila, že sa zmení a mala ho rada. Asi po mesiaci zistila, že je tehotná a oznámila to obom, to znamená, že otec vedel, že nemusí byť biologickým otcom F.. Na to jej povedal, že mu to nevadí, že sa o nich postará. Pred pôrodom bol zapísaný do rodného listu dieťaťa ako otec, hoci nevedeli, či to tak skutočne je. Tri týždne po narodení dieťaťa jej otec zistil v mobile SMS-ku, ktorú posielala biologickému otcovi, že ho ľúbi a nevie, kto je biologickým otcom dieťaťa. Napokon sa dohodli s otcom, že sa urobia testy DNA a výsledkom bolo, že on nie je biologickým otcom dieťaťa. Neveril tomu, dal si urobiť druhý anonymný test, ktorý financovala matka a výsledok vyšiel taký istý. Odvtedy začal voči matke psychické aj fyzické útoky, keď jej neustále vyčítal túto situáciu. Vyčítal jej, že ho podviedla a prečo nie je on biologickým otcom dieťaťa. V piatom mesiaci veku dieťaťa sa stalo, že ju aj so synom vyhodil vonku bez kľúčov, nemali kam ísť a až cca po 5-tich hodinách po ňu prišiel, že sa môže vrátiť späť. V šiestom mesiaci veku dieťaťa ju fyzicky napadol tak, že ju udrel na zem a škrtil a zrejme v tom čase aj stratila vedomie, avšak on jej nepomohol, len jej vykrikoval tieto veci. Preto zavolať svojmu bratovi, ktorý ju zobral aj so F. k sebe a boli u neho dva týždne. Otec jej vypisoval SMS-ky, že sa to

nikdy viac nestane, že sa zmení a tak sa k nemu vrátila, situácia sa však opakovala stále dookola a tak v ôsmom mesiaci veku dieťaťa odišla so synom do podnájmu. V tom čase bol otec prakticky doma, pretože v práci mal 24 hodinové služby, ktoré mu vyšli cca 7 dní do mesiaca, takže chodieval pravidelne za F., mal k nemu dobrý vzťah. Ona mu toto dovolila. Pokiaľ však nechcela, aby prišiel, zvonil neustále aj 45 minút, a keďže nemala nikoho, kto by jej v tomto pomohol, nakoniec ho vždy pustila. Rovnako medzi nimi dochádzalo k hádkam, ale keďže bola vo svojom byte, mohla ho vtedy vyhodiť. Následne jej on zasa písal SMS-ky, že sa to nebude opakovať. V roku 2015 podala žalobu o zapretie otcovstva, avšak otec sa jej začal vyhrážať, že ak je zapísaný v rodnom liste dieťaťa, bude žiadať striedavú starostlivosť a preto návrh zobrala späť. Po nástupe do práce sa jej otec ponúkol, že jej pomôže so F. a ona s tým súhlasila, pretože inak by si musela hľadať opatrovatelku. Nie je pravdou, že by odišla na dlhšiu dobu a bola by bez syna, to je vyslovené klamstvo zo strany otca. Rovnako nie je pravdou, že by otec bol dlhšie so synom, bol s ním vždy len počas jej služieb. Matka poprela, že by bývala v byte otca, že by s otcom spolu žili, že by spolu spávali a fungovali ako rodina. Bolo to tak, že sa otec pohral so F., ale v tom čase ona a otec už nemali nič iné spoločné. V máji 2018 si našla priateľa a v septembri sa rozhodla aj so F. sa k nemu odsťahovať. S priateľom sú doposiaľ, plánujú spolu uzavrieť manželstvo a založiť si rodinu, toho času stavajú rodinný dom. K súčasnému správaniu otca ďalej matka uviedla, že otec hovorí synovi rôzne veci, napr. že majú škaredý dom a on má krajší a káže mu to aj nahlas zopakovať, núti F. hovoriť, že ho matka neľúbi, že má škaredé vlasy a podobne. Toto jej F. hovorí. F. sa v podstate právneho otca bojí, pretože sa stále pýta, či sa vráti k matke, o čom ho matka vždy musí ubezpečovať, takže na noc by k nemu určite nešiel. Čo sa týka biologického otca, po narodení F. sa tento k nemu nehlásil, ozval sa cca po 4 mesiacoch, že mu to je ľúto, a že sa chce s ním stretávať. Vedel však, že v rodnom liste je už ako otec zapísaný U. Š.. Toho času umožňuje biologickému otcovi sa so F. stretnúť asi 2-3 krát do mesiaca, volajú si, píšú si. Zaujíma sa o F., či niečo potrebuje. S biologickým otcom sa zatiaľ F. stretáva za prítomnosti matky, do budúcnosti, ak by sa chcel stretávať aj sám, matka v tom problém nevidí. F. svojho biologického otca ľúbi. Volá ho menom „E.“, tak sa dohodli s biologickým otcom, nakoľko toho času je ako otec v rodnom liste zapísaný pán Š. a nevedia ako dopadne súčasné konanie. V spoločnej domácnosti toho času býva so súčasným partnerom, ktorého volá „E.“ a matka nechce, aby syn mal v tom zmätok. Syn nevníma to, kto je jeho biologickým otcom, avšak matka vyslovila svoj názor, že určite syn ľúbi biologického otca oveľa viac ako pána Š., pretože medzi nimi je silnejší vzťah. Okrem toho nevidel medzi ním a matkou žiadne hádky a bitky, tak ako je to s pánom Š..

9. Otec k výpovedi matky uviedol, že jej tvrdenia považuje za absurdné a prekrúcanie skutočností. Poprel, že by voči matke vystupoval vulgárne alebo fyzicky pri preberaní dieťaťa. Naopak, je tam vždy prítomný jej súčasný partner a obaja vykrikujú po otcovi, ktorý sa snaží na to nereagovať, ale niekedy sa voči tomu ohradí. Poprel, že by udrel matku pri preberaní dieťaťa, je pravdou, že medzi nimi došlo k dotyku, ale nie tak ako to popísala matka. Otec ďalej uviedol, že čo sa týka kontaktu dieťaťa s jeho širšou rodinou, on má toho času žijúcu matku, súrodencov nemá. Syn sa občas stretol aj s jeho matkou, avšak matka maloletého F. to namietala a preto sa snaží robiť opatrenia, aby nezadal príčinu na prípadné obmedzenie kontaktu so synom.

10. Svedok E. I. pred súdom vypovedal, že s matkou maloletého sa poznali v Banskej Štiavnici cca pred 9-timi rokmi a ich vzťah sa rozvinul do lásky, spolu intímne žili a zo vzťahu sa narodil F.. Pred jeho narodením mali s matkou isté rozpory a tak svedok vzťah ukončil, čo však s odstupom času hodnotil ako chybu. Štyri mesiace po narodení F. opäť matku kontaktoval a odvtedy sú spolu v kontakte a F. navštevuje. Vedel, že je biologickým otcom F., pretože v tom čase neprichádzal nikto iný do úvahy ako otec F.. Rovnako vedel, že do rodného listu bol ako otec zapísaný pán Š. a svedok rešpektoval toto rozhodnutie matky. Svedok uviedol, že je sám ženatý od roku 2004 a preto ponechal rozhodnutie na matku, keďže sa rozhodla žiť s právnym otcom, ukončili vzájomný kontakt. Je si vedomý toho, že ani on sám nevykonal žiadne úkony na zápis svojho otcovstva, avšak teraz má snahu dať všetko do poriadku. Potom sa matke telefonicky ozval, stretli sa a uvedomil si, že chce byť so synom. V tom čase mal stále citový vzťah k matke a domnieval sa, že by mohli aj spolu žiť, avšak po stretnutí to nevyšlo. On zostal žiť v Bratislave a následne navštevoval matku aj F. podľa možností 1 až 3x do mesiaca a to v čase, keď si matka našla sama byt. S právnym otcom mali jedno stretnutie, kde sa rozprávali o danej situácii, ale k ničomu nedospeli. Stalo sa, že právny otec poslal fotografiu svedkovej manželke, kde bol svedok zobrazený s matkou aj F. s cieľom zrejme ublížiť, či už svedkovi alebo jeho manželke. Vedel aj to, že matka podávala návrh na zapretie otcovstva, avšak túto okolnosť ponechal na jej rozhodnutí. V súčasnosti je situácia taká, že naďalej F. navštevuje 2 až 3x do mesiaca, v poslednom období vzhľadom na situáciu s Corona vírusom, neboli spolu cca 3 mesiace, avšak si telefonovali. V čase stretnutia je

F. veselý, hravý, teší sa, niekedy sú spolu u nich doma alebo niekedy idú aj vonku. O F. vie už aj jeho manželka a akceptuje to. Doposiaľ sa s maloletým F. však nestretla, avšak ich spoločné deti boli spolu na výlete aj so F.. Matke od počiatku finančne pomáhal, kúpil im auto, aby boli mobilní a po dohode s matkou F. zakupuje, čo potrebuje, kupuje mu darčeky. Svedok uviedol, že po skončení predmetného konania by chcel F. spolu s matkou oznámiť, že on je jeho otcom, a chce byť zapísaný ako jeho otec v rodnom liste. F. je jeho syn, ľúbi ho a chce to dotiahnuť do konca. Aj keby súd návrhu nevyhoviel, má snahu byť pre F. prítomný, chce ho vidieť rásť a byť tu pre neho. Zrejme by sa v tomto smere museli všetci nejako dohodnúť. S matkou má svedok dobrý vzťah, komunikácia medzi nimi je na dobrej úrovni.

11. K svedeckej výpovedi otec uviedol, že naopak, on vychádzal z toho, že je biologickým otcom dieťaťa, preto sa aj s matkou rozhodli pre spoločný život a bol zapísaný ako otec do rodného listu dieťaťa. O syna sa staral po finančnej stránke, aj osobnou starostlivosťou až do odchodu matky v auguste 2018. Svedok sa nijako nezaujímal, ako by matka so synom mohla vyžiť z materských dávok. Matka k tomu uviedla, že právny otec nemal vedomosť o tom, keď sa so svedkom stretávali. Tento jej vždy nechával v obálke peniaze 300,- až 500,- €, z čoho uhrádzala výdavky popri materskej, venoval im obom čas aj financie. Naopak, ak požiadala právneho otca, aby im niečo kúpil, vždy doniesol bloček a tieto peniaze mu posielala na účet.

12. Svedok E. I. pred súdom vypovedal, že sa s matkou zoznámil v marci 2018, začali sa spolu stretávať. V tom čase sa stretol aj s jej synom F., chodili na spoločné výlety, už vtedy vnímal silný citový vzťah medzi F. a matkou. F. k matke vždy prejavoval silnú náklonnosť. Aj na svedka F. dobre reagoval, našli si cestu k sebe, čím spolu častejšie, tým to bolo lepšie. Toho času majú medzi sebou krásny vzťah, navzájom sa ľúbia, majú vytvorenú citovú väzbu. Je to výsledok toho, že spolu žijú a vytvorili si takýto dobrý vzťah. F. je rád v spoločnosti svedka, je spokojný, šťastný. S jeho matkou žijú v usporiadanom vzťahu, nie sú medzi nimi žiadne konflikty, ktoré by sa odrážali na jeho výchove. Toho času F. nastúpil do 1. triedy základnej školy, spolu s matkou sa striedajú pri jeho výchove, príprave do školy, aj domácich prácach. Za obdobie čo ho pozná, si F. nevytvoril vzťah k právnemu otcovi taký, ako má dieťa k svojmu rodičovi, skôr je to vzťah priateľský, založený na tom, že si právny otec jeho náklonnosť získava darčekom, hračkami alebo tým, čo chce F.. Naproti tomu, svedok so F. chodievajú na spoločné výlety, spoločne vyrábajú hračky, varia a podľa neho toto dieťa potrebuje pre zdravý vývoj. Svedok uviedol, že vie aj, kto je biologickým otcom dieťaťa, vie, že telefonuje F. aj matke, chodí za F. a vidí, že je medzi nimi dobrá komunikácia. Svedok nemá problém s týmto komunikovať, akceptuje, že je jeho biologickým otcom a považuje za prirodzené, že má záujem o svoje dieťa. Pri stretnutiach biologického otca so F. nedochádza k žiadnym konfliktom ani so F., ani s matkou. F. je rád, keď príde, aj sa na neho pýta. Naproti tomu svedok uviedol, že dva roky, čo spolu žijú so F., sa tento na právneho otca nikdy nepýtal v tom zmysle, že by mu chýbal. Keď sa od neho vráti, tak hovorí, čo mu otec kázal povedať. Svedok je v blízkosti, keď si otec príde pre F., otec príde bez slov, dieťa posadí do auta, rovnako je to pri návrate, pozdraví sa len so F. a odíde. Spočiatku to však bolo problematické, pretože prvýkrát prišiel s dvomi „bodyguardami“, čo nepovažoval za dobré pre dieťa. Pri ďalších stretnutiach sa otec správal v rozpore so zákonom, stala sa situácia, keď F. zašiel za bráničku do dvora a otec svedka chcel bráničku zavrieť, právny otec mu v tomto fyzicky bránil a došlo ku konfliktu. Potom ešte právny otec vykrikoval aj na svedka. Stalo sa tiež, že vulgárne slovné urážal matku a to aj pri telefonickom kontakte. Tieto situácie F. videl, aj si to pamätal. Svedok uviedol, že toho času žije so F. a jeho matkou, vytvorili rodinné zázemie a chcú žiť pokojný rodinný život. Právny otec je s týmto zrejme nespokojný, pretože tvrdil matke, že im to spolu nevyjde, čo sa nestalo. Toho času sú s matkou zasnúbení, stavajú dom, plánujú spoločný život. Tento stav akceptuje biologický otec F., na druhej strane prítomný právny otec toto neakceptuje. Správanie právneho otca hraničí s posadnutosťou dieťaťom, berie ho ako prostriedok na ubližovanie. Počas spoločného života F. o právnom otcovi nerozpráva, ani matka pred F. nijako nepopisuje otca, či už pozitívne alebo negatívne, o právnom otcovi sa v rodine nerozprávajú. Svedok vyslovil názor, že F. právneho otca nevníma ako otca, pretože vzhľadom na svoj vek a vyspelosť nechápe a nerozumie nariadeniu súdu.

13. Na pojednávaní súd prehral výsluch maloletého z konania sp. zn. 11Pc/15/2018, ktorý bol vypočutý na pojednávaní dňa 06. 05. 2019 konajúcim sudcom. Na otázky sudcu maloletý uviedol, že toho času býva s maminkou v V. spolu s E.. Spočiatku sa na otázky k „U.“ nevyjadroval. Uvádza, že predtým býval v V. Š., ale toho času je mu lepšie. Na otázky, s kým sa hrá najradšej uvádza, že s maminkou a uvádza svojich kamarátov. Na otázky k „U.“, kto to je, sa nevedel vyjadriť, kým mu je. Keď je s ním, nie je mu dobre, maloletý výslovne uviedol, že ho nechce, neznáša ho, pretože ublížil maminke a nechce sa s ním stretávať. Na otázky, čo hovorí U. o maminke a maminka o U., uviedol „netuším.“ Na výslovné otázky, či

mu U. chýba, či sa chce s ním stretávať a či ho ľúbi uviedol sám „nie.“ Na otázky sudcu ďalej uviedol, že má rád maminku, má rád aj E., sudcovi ukazoval ako veľmi ich má rád. Na otázky k otcovi uviedol, že otca nemá, že U. nevolá tatino. Taktiež uviedol, že sa mu nepáči u U. v Š.. Rodinou je pre neho mama a E.. Taktiež uviedol, že U. kričal na maminku a na otázku, či aj udrel maminku uviedol nie, ale že udrel „uja.“

14. K tomu právny zástupca otca uviedol, že z výsluchu maloletého je zrejmé, že nebol zistený objektívny názor dieťaťa na jeho vzťah k právnemu otcovi. Dieťa na výpoveď prišlo v sprievode matky a je zrejmé, že zo strany matky bolo ovplyvnené a negatívne nastavené. Aj samé dieťa uviedlo, že ho matka naviedla, aby odpovedalo na otázky spojené s opisom otca „netuším.“ Sú pochybnosti, či dieťa pri výsluchu tlmočilo svoj názor alebo názor matky. Pri výsluchu dieťa na otázku, či má rád tatina uviedol, nie. Na otázku, či U. volá tatino, uviedol tiež nie, to znamená, že neuviedol, že by nemal rád ako otca práve právneho otca. Jeho vyjadrenia skôr možno považovať za zmätočné a preto na zistenie objektívneho názoru dieťaťa a citovej väzby k právnemu otcovi navrhol vykonať znalecké dokazovanie znalcom z oblasti klinickej psychológie.

15. Právna zástupkyňa matky uviedla, že pokiaľ maloletý používal pri výpovedi pojem „netuším“, je to slovo, ktoré matka bežne používa a nemožno si to vykladať tak, že by ho tým ovplyvňovala vo výpovedi. Z výpovedí dieťaťa je zrejmé, že právneho otca nevolá otec, ani tatino, čo potvrdil aj sám otec vo svojich výpovediach v rôznych konaniach. Podstatné je vyjadrenie maloletého, že sa nechce s U. stretávať, že ho neľúbi. Výpoveď dieťaťa bola hodnotená aj v konaní sp. zn. 11Pc/15/2018. Nevidia dôvod na nariadovanie znaleckého dokazovania a tým predĺženia neistého stavu vo vzťahu k maloletému.

16. Kolízny opatrovník uviedol, že z výpovede maloletého je zrejmé, že najstabilnejšou osobou v jeho živote je matka. Vzhľadom na vek dieťaťa a zmätok na mužské osoby v jeho živote by bolo vhodné vo veci nariadiť znalecké dokazovanie.

17. Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 11Pc/15/2018 zo dňa 24. 06. 2019 bolo rozhodnuté, že súd pripúšťa zapretie otcovstva, ktoré svedčí U. Š. voči maloletému F. a bolo určené, že zapretie otcovstva po uplynutí zákonnej lehoty na zapretie otcovstva rodičom dieťaťa je v záujme maloletého. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie výsluchom matky, právneho otca, maloletého dieťaťa, svedkov navrhnutých matkou aj otcom, okrem iných aj svedka E. I. a E. I.. Súd po vyhodnotení obsah dialógu medzi sudcom a maloletým dospel k jednoznačnému záveru, že maloletý F. nie je silne citovo naviazaný na osobu právneho otca, aj keď otcovi súd neupiera starostlivosť a lásku, ktorú venoval maloletému dieťaťu. Dieťa dlhší čas žije bez stálej fyzickej prítomnosti právneho otca, stretávajú sa len v stanovených časoch, podľa dohody. Na výslovné otázky sudcu maloletý uviedol, že právneho otca nemá rád, nechce s ním bývať, nie je mu s ním dobre, naopak, chce byť v prítomnosti svojej matky a jej terajšieho partnera. Súd nezistil u maloletého prejavy „závislosti“ a silného citového prepojenia k právnemu otcovi tak, ako to tento prezentoval. Na druhej strane súd konštatoval citovú väzbu právneho otca k dieťaťu, ktoré mu od narodenia istý čas nahrádzal otca, najmä v období nasledujúcom ihneď po narodení dieťaťa. Súd poukázal na článok 7 Dohovoru o právach dieťaťa, v zmysle ktorého má dieťa právo poznať svoj pôvod a pôvod svojich rodičov a právo poznať svojho skutočného biologického otca. Súd preto konštatoval, že záujem maloletého dieťaťa na pripustenie zapretia otcovstva je prezentovaný predovšetkým argumentom zosúladenia matričného a biologického otcovstva, na ktorom má záujem aj dieťa, aj biologický otec. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15CoP/43/2019 z 05. 04. 2020 bolo odvolanie právneho otca odmietnuté. V dôvodoch rozhodnutia odvolací súd poukázal na to, že v zmysle § 108 ods.4 C. m. p., účastníkom konania o prípustnosti podania návrhu na zapretie otcovstva je len dieťa, zastúpené opatrovníkom a tak právny otec ani matka nemajú v tomto konaní postavenie účastníka konania a nemôžu podať odvolanie voči rozhodnutiu. Preto odvolací súd odvolanie právneho otca odmietol ako odvolanie podané neoprávnenou osobou. Poukázal na to, že až v konaní o zapretie otcovstva je právny otec aj matka účastníkom konania so všetkými tomu zodpovedajúcimi právami. Otec preukázal, že vo veci 11Pc/15/2018 podal dovolanie ako zástupca maloletého dieťaťa (čl. 44 až 46) a rovnako podal podnet na podanie dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15CoP/43/2019 zo dňa 15. 04. 2020 adresovaný Generálnej prokuratúre SR. V čase rozhodnutia súdu o týchto podaniach otca rozhodnuté nebolo.

18. Na návrh otca aj matky súd oboznámil zápisnice o pojednávaní z konania sp. zn. 11Pc/15/2018 zo dňa 25. 02. 2019, zo dňa 06. 05. 2019, zo dňa 27. 05. 2019 ako aj čestné prehlásenia osôb (čl. 36 až 42, čl. 140 až 162), k čomu otec potvrdil, že sa jedná o čestné prehlásenia, ktoré predložil a boli prebraté

aj v konaní sp. zn. 11Pc/15/2018. Z obsahu čestných prehlásení a zápisníc boli podstatné dôkazy a to najmä výsluchy svedkov navrhnutých zo strany matky aj zo strany právneho otca, ktorí sa vyjadrovali k správaniu otca k maloletému F. a opačne, ako aj k jeho starostlivosti o maloletého, vyjadrovali sa k vzájomnému vzťahu medzi matkou a právnym otcom.

19. Otec predložil súdu fotografie, kde je zobrazený s maloletým F. (čl. 32 až 35) na preukázanie vzájomného vzťahu, z ktorých súd konštatuje, že sa fotografie týkajú najnižšieho veku maloletého a tieto boli predložené a hodnotené aj v konaní sp. zn. 11Pc/15/2018.

20. Ďalej súd oboznámil listinné doklady preukazujúce podanie trestného oznámenia medzi matkou a právnym otcom navzájom. Z uznesenia Úradu inšpekčnej služby ČVS: ÚIS-385/OISS-2019 zo dňa 13. 03. 2020 vyplýva, že bola odmietnutá vec podozrenia zo spáchania prečinu porušenia dôvernosti ústneho prejavu a iného prejavu osobnej povahy podľa § 377 ods.1 Tr. zákona, ktorého sa mali dopustiť príslušníci PZ - V.. E. I. a E. W. vo vzťahu ku skutku z 09. 11. 2019 ako aj vec podozrenia z prečinu zneužitia právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods.1 písm. a/ Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť nestotožnený príslušník OO PZ Zvolen ku skutku zo dňa 12. 11. 2019, pretože nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo postup podľa § 197 ods.2 Tr. poriadku. V dôvodoch uznesenia sa uvádza, že šetrenie bolo začaté na základe trestného oznámenia U. Š. zo dňa 13. 11. 2019. Vykonaným preverovaním bolo zistené, že nedošlo k naplneniu skutkovej podstaty uvedeného trestného činu. Matka predložila súdu oznámenia a uznesenia Vojenskej polície v Prešove, ktorým boli vybavené jej oznámenia na podozrenie z nezákonnej činnosti právneho otca s tým, že objasňovanie bolo odovzdané veliteľovi VÚ 3030 Zvolen na prejednanie konania majúceho znaky priestupku podľa osobitných predpisov (čl. 92 až 98). Na žiadosť súdu bolo oznámené o výsledku prejednávania odstúpených vecí právneho otca tak, že zo siedmich prípadov, v dvoch prípadoch došlo k rozhodnutiu disciplinárnym rozkazom a to za skutok zo dňa 29. 08. 2018, kedy právny otec počas vedenia vozidla používal telefónny prístroj bez použitia systému voľnej ruky a súčasne vo vozidle prepravoval svojho maloletého syna bez zabezpečenia pripútanim a skutok zo dňa 25. 05. 2019, kedy právny otec nepoužil bezpečnostný pás, ktorým bolo sedadlo vodiča vybavené a súčasne zveril vedenie motorového vozidla svojmu maloletému synovi, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 30,- €. Ostatné odstúpené veci boli zastavené z dôvodu, že sa ich právny otec nedopustil, prípadne, že bolo zistené, že sa skutok nestal (čl. 128 až 131).

21. Podľa správy kolízneho opatrovníka zo dňa 20. 08. 2020 bolo zistené, že matka s maloletým bývajú v trojpodlažnom rodinnom dome, ktorý je v osobnom vlastníctve rodičov partnera matky. V rodinnom dome žije matka s partnerom E. I. a maloletým, rodičia partnera matky. Súčasný partner matky je zamestnaný ako policajt. Matka spolu s partnerom a maloletým obývajú poschodie, kde má maloletý zariadenú detskú izbu primerane veku a potrebám dieťaťa. Počas šetrenia bolo zistené, že starostlivosť o maloletého je na požadovanej úrovni. Maloletý od 9/2020 nastupuje do I. triedy ZŠ v V.. Maloletý je zdravý, nenavštevuje žiadnych odborných lekárov. Matka je zamestnaná ako policajka. Partneri hospodária spoločne, na výdavkoch sa podieľajú spoločne. Matka sa pri šetrení vyjadrila, že otec plní vyživovaciu povinnosť vo výške 50,- € a toho času prebieha na Okresnom súde Zvolen konanie vo veci úpravy rodičovských práv a povinností. Nad rámec vyživovacej povinnosti sa otec takmer vôbec nepodieľa, zakúpi F. autička a tieto zostanú v jeho domácnosti, na sviatky mu zakupuje hračky. Stretávanie maloletého s otcom prebieha podľa rozhodnutia súdu, otec si dieťa preberá v dome matky, preberanie aj odovzdávanie dieťaťa býva konfliktné, otec je agresívny, matke nadáva a fyzicky ju napáda. Matka tiež uviedla, že maloletý F. chce ísť k otcovi, neplače, ale keď si pre neho otec príde, matka mu vždy vysvetlí, kde ide, a že sa následne v ten deň domov vráti.

22. Zo spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5P/262/2018 súd zistil, že uznesením zo dňa 23. 10. 2018, právoplatné 15. 11. 2018 bol ÚPSVaR Zvolen ustanovený za kolízneho opatrovníka na podanie návrhu a zastupovanie maloletého F. v konaní o prípustnosti zapretia otcovstva a v konaní o zapretie otcovstva.

23. Zo spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 22P/19/2018 bolo zistené, že dňa 27. 08. 2018 podal právny otec návrh na úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému F., ktorým žiadal zveriť maloletého F. do striedavej starostlivosti a zároveň podal návrh na vydanie neodkladného opatrenia, ktorým by súd nariadil matke odovzdať maloletého do starostlivosti otca v piatok každý nepárny kalendárny týždeň o 14:00 hod. a otec je povinný odovzdať maloletého do starostlivosti matky v piatok každého párneho kalendárneho týždňa o 14:00 hod. Ako dôvod podania návrhu otec uviedol skutočnosť, že mu matka od augusta 2018 bráni kontakt s maloletým. Po podaní návrhu na žiadosť súdu vykonal

kolízny opatrovník šetrenie v rodine maloletého, o čom podal písomnú správu zo dňa 30. 08. 2018, z ktorej vyplýva, že bol vykonaný pohovor s maloletým v domácnosti matky. Z rozhovoru vyplynulo silné rozrušenie maloletého F., ktorý vníma konfliktný vzťah medzi matkou a otcom a vníma prejavy kriku. Zo strany maloletého bol manifestovaný silný citový vzťah k matke a verbálne prezentovaný hnev na otca. Z ďalších otázok však bolo zrejmé, že k postave otca má citovú väzbu. Do vzťahu medzi matkou, otcom a maloletým výrazne zasahuje aktuálny konfliktný vzťah medzi matkou a otcom maloletého, nakoľko rodičia nie sú v súčasnej dobe schopní vecne komunikovať ohľadne maloletého. U oboch rodičov boli vytvorené vhodné podmienky na zabezpečenie starostlivosti o maloletého a nie je proti záujmu maloletého upraviť stretávanie otca s maloletým. Uznesením súdu zo dňa 31. 08. 2018 bolo návrhu otca na vydanie neodkladného opatrenia v celom rozsahu vyhovené. Na odvolanie matky Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 12CoP/55/2018 zo dňa 07. 11. 2018 uznesenie prvoinštančného súdu zmenil tak, že návrh otca na neodkladné opatrenie zamietol. Odvolací súd zdôraznil, že pri zverení maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov je potrebné, aby medzi nimi prebiehala kvalifikovaná komunikácia. Nepostačuje len základná komunikácia, pretože rodičia musia vedieť komunikovať o podstatných otázkach týkajúcich sa starostlivosti a výchovy o maloletého. Musia promptne spoločne riešiť situácie a problémy, ktoré sa pri starostlivosti o dieťa môžu vyskytnúť bez hádok a vzájomného osočovania. Zo správy kolízneho opatrovníka vyplynulo, že rodičia toho času nie sú schopní komunikovať o maloletom vecne, zo strany maloletého bola prezentovaná silná citová väzba na matku a odmietanie otca, o ktorom sa vyjadroval tak, že „U. je zlý“. Odvolací súd zdôraznil, že realizácia striedavej starostlivosti pri prehľbovaní konfliktných situácií a neznášanlivosti medzi rodičmi je v rozpore so záujmami maloletého dieťaťa. Preto súd konštatoval, že za aktuálneho stavu dočasné zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti rodičov na základe neodkladného opatrenia nie je v súlade so záujmami maloletého dieťaťa. Uznesením súdu zo dňa 14. 11. 2018 bola prenesená miestna príslušnosť konajúceho súdu na Okresný súd Zvolen, ktorému bol opatrovanecký spis následne odstúpený 21. 11. 2018. Na Okresnom súde Zvolen sa vec vedie pod sp. zn. 5P/317/2018. Dňa 04. 12. 2018 podal v tejto veci otec návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd dočasne upravil styk otca s maloletým, pričom otec žiadal stretávať sa s maloletým každý nepárny týždeň od štvrtka od 16:00 hod. do nedele do 19:00 hod. a každý párny týždeň v stredu od 16:00 hod. do 19:00 hod. Uznesením Okresného súdu Zvolen zo dňa 10. 12. 2018 bol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý. V dôvodoch rozhodnutia súd poukázal na to, že pred Okresným súdom Zvolen sa vedie konanie pod sp. zn. 12P/24/2018, v ktorom matka žiadala vydať neodkladné opatrenie, na základe ktorého žiadala dieťa zveriť do osobnej starostlivosti až do právoplatného rozhodnutia súdu o zapretie otcovstva bez možnosti úpravy styku dieťaťa s otcom. Okresný súd Zvolen v danom konaní dňa 29. 11. 2018 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým zveril maloletého F. do osobnej starostlivosti matky a zároveň určil, že otec je oprávnený sa stretávať s maloletým bez prítomnosti matky každú nepárnu sobotu od 15:00 hod. do 18:00 hod. až do právoplatného skončenia konania vo veci samej, vedeným na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 5P/317/2018. Súd konštatoval, že nie je v záujme maloletého, aby sa pomery rodičov k maloletému upravovali v krátkych časových intervaloch, kým sa nepreukáže, aký má dopad doterajšia úprava. Uznesením súdu zo dňa 22. 10. 2019 bolo rozhodnuté o prerušení konania do doby rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici o odvolaní otca v konaní sp. zn. 11Pc/15/2018. Uznesením zo dňa 25. 06. 2020 bolo rozhodnuté o pokračovaní v konaní z dôvodu, že krajský súd uznesením zo dňa 15. 04. 2020 v konaní sp. zn. 11Pc/15/2018 rozhodol tak, že odvolanie otca odmietol. Vec doposiaľ nie je rozhodnutá, je vytyčený termín pojednávania na 10. 12. 2020.

24. Zo spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 12C/45/2016 bolo zistené, že matka podala dňa 25. 02. 2016 návrh na zapretie otcovstva k maloletému F., proti právnenému otcovi U. Š.. V dôvodoch rozhodnutia uviedla, že s právnym otcom sa poznajú od roku 2004, neskôr začali spolu bývať, avšak po 5-tich rokoch spoločného bývania si prestali rozumieť a tak sa rozišli. Počas tohto obdobia si matka našla prácu, našla si nového priateľa, aj právny otec mal priateľku. V roku 2012 sa s právnym otcom znovu začali stretávať a v roku 2013 zistila, že je tehotná. Po testoch otcovstva však vyšlo, že právny otec nie je biologickým otcom maloletého F.. Došlo medzi nimi k sporom, pretrvávali zlé vzťahy a tak sa matka rozhodla, že nechce, aby bol právny otec uvedený v rodnom liste maloletého, a aby nosil jeho priezvisko. Zároveň pripojila správu o anonymnej analýze DNA za účelom overenia otcovstva z 11. 03. 2014. Jeho výsledkom bolo, že osobu označenú ako U. Š. možno vylúčiť ako biologického otca osoby označenej ako F. Š.. Po doručení návrhu právny otec navrhol vo veci súdnoznalecké dokazovanie. Uznesením súdu zo dňa 23. 01. 2017 bolo vo veci nariadené znalecké dokazovanie a vo veci bol dňa 30. 06. 2017 podaný znalecký posudok z odboru genetiky, analýza DNA znalkyňou E.. W. I. P.. Na základe znaleckého dokazovania znalkyňa prijala záver, že otcovstvo U. Š. voči maloletému F. je jednoznačne

vylúčené. Vo veci bolo nariadené pojednávanie na deň 28. 09. 2017, písomným podaním doručené súdu dňa 21. 09. 2017 matka žiadala o zastavenie konania z dôvodu, že po vzájomnej komunikácii a čase, ktorý prešiel od podania návrhu, sa jej vzťah s U. Š. zlepšil a obaja by radi syna F. spoločne vychovávali. Obaja sa zhodli, že U. Š. by mal zostať zapísaný v rodnom liste maloletého ako právoplatný otec. Žiadosť bola podpísaná matkou aj právnym otcom. Uznesením súdu z 02. 11. 2017, právoplatné dňa 02. 12. 2017 bolo konanie zastavené.

25. Zo spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 12P/24/2018 súd zistil, že matka podala dňa 22. 11. 2018 na tunajšom súde návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala, aby súd maloletého F. zveril do jej osobnej starostlivosti bez možnosti úpravy styku s otcom maloletého až do rozhodnutia súdu v konaní o zapretie otcovstva vedeného na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 5P/262/2018. Uznesením zo dňa 29. 11. 2018 súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým zveril maloletého dočasne do osobnej starostlivosti matky a upravil styk otca s maloletým tak, že tento je oprávnený stretávať sa s maloletým bez prítomnosti matky každú nepárnu sobotu od 15:00 hod. do 18:00 hod. Súd vyslovil, že neodkladné opatrenia trvá len do právoplatného skončenia konania vo veci samej o úpravu rodičovských práv vedeného na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 5P/317/2018. Na odvolanie otca Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 16CoP/12/2019 zo dňa 20. 03. 2020 uznesenie prvoinštančného súdu potvrdil. Z konania pred Okresným súdom Zvolen sp. zn. 10P/15/2019 súd zistil, že matka podala na tunajšom súde dňa 23. 07. 2019 návrh na zmenu neodkladného opatrenia, v ktorom žiadala, aby súd zmenil neodkladné opatrenie sp. zn. 12P/24/2018 v bode 2/ tak, že styk otca s maloletým sa upravuje tak, že je oprávnený stretávať sa s maloletým bez prítomnosti matky každú nepárnu sobotu v čase od 15:00 hod. do 16:00 hod. Svoj návrh matka odôvodnila tým, že v prebiehajúcom konaní pred Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 11Pc/15/2018 právny otec predložil na pojednávaní súdu ako dôkazný materiál USB kľúč a matka pri preštudovaní spisového materiálu dňa 18. 06. 2019 po vzhliadnutí obsahu zistila, že sa tam nachádzajú videozáznamy a fotografie vyhotovené právnym otcom, kde je zjavné protiprávne konanie právneho otca, ktorým bezprostredne ohrozuje zdravie a život maloletého, keď ho vezie v cestnej premávke neprípútaného, počas vedenia motorového vozidla si ho nahráva prostredníctvom mobilného telefónu a nevenuje sa tak plne vedeniu vozidla. Na inom videozázname dokonca necháva samé dieťa viesť osobné motorové vozidlo na ceste s riadenou cestnou premávkou, kde je veľký pohyb vozidiel a chodcov. Takto nepriamo učí konať protiprávne aj maloletého. Z videozáznamov je tiež zrejmé, ako právny otec manipuluje s maloletým, ktorého navádza a prikazuje mu, aby vyslovil pred záznamovým zariadením názor, ktorý zjavne nie je samovoľným prejavom maloletého, čo je evidentne vidieť na týchto videozáznamoch. Toto v matke vyvolalo pohoršenie a dôvodnú obavu o život a zdravie maloletého, o narušenie jeho priaznivého psychického a fyzického vývoja. Okrem toho v iných konaniach bolo už preukázané, že právny otec nie je biologickým otcom maloletého a v konaní sp. zn. 11Pc/15/2018 súd rozsudkom zo dňa 22. 07. 2019 pripustil zapretie otcovstva, ktoré svedčí právnemu otcovi voči maloletému a určil, že zapretie otcovstva po uplynutí zákonnej lehoty je v záujme maloletého. Matka sama upozornila právneho otca na povinnosť pripútať maloletého v aute, ten však uviedol, že v obci môže byť maloletý neprípútaný, a že dostatočne dbá na jeho bezpečnosť. Uznesením zo dňa 05. 08. 2019 súd návrh matky na zmenu neodkladného opatrenia zamietol, súd konštatoval, že z dôkazov predložených matkou nezistil, že by pobyt maloletého v prítomnosti otca mal na maloletého výrazne negatívny dopad, nemal za osvedčené napriek dôkazom predloženým matkou ohrozenie na živote alebo zdraví tak, ako matka prezentovala v návrhu, hoci súhlasil, že uvedené správanie otca možno do určitej miery považovať za nezodpovedné. Ďalej súd konštatoval, že doposiaľ nebolo právoplatne zapreté otcovstvo v súdnom konaní a preto nezistil žiadne také okolnosti, ktoré by odôvodňovali bezodkladné rozhodnutie súdu o zmene nariadeného neodkladného opatrenia. Na odvolanie matky Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 16CoP/42/2019 zo dňa 17. 10. 2019 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne.

26. Podľa § 90 Zákona o rodine, ak nie je otcovstvo určené podľa domnienky otcovstva manžela matky, možno ho určiť súhlasným vyhlásením oboch rodičov.

26.1 Podľa § 91 ods. 1 Zákona o rodine, za otca sa považuje muž, ktorého otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov.

26.2 Podľa § 93 ods. 1 Zákona o rodine, muž, ktorého otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov, môže otcovstvo pred súdom zaprieť do troch rokov odo dňa jeho určenia, len ak je vylúčené, že by mohol byť otcom dieťaťa; táto lehota sa neskončí pred uplynutím troch rokov od narodenia dieťaťa.

Podľa ods. 2, aj matka dieťaťa môže v rovnakej lehote zaprieť, že otcom dieťaťa je muž, ktorého otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov.

26.3 Podľa § 96 ods. 1 Zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme dieťaťa a ak uplynula rodičom dieťaťa lehota ustanovená na zapretie otcovstva, môže súd na návrh dieťaťa rozhodnúť o prípustnosti zapretia otcovstva. V tomto konaní musí byť maloleté dieťa zastúpené kolíznym opatrovníkom. Podľa ods. 2, ak súd rozhodne tak, že návrhu podanému podľa odseku 1 vyhovie, a určí, že zapretie otcovstva po uplynutí zákonnej lehoty je v záujme dieťaťa, môže dieťa po právoplatnosti tohto rozhodnutia podať návrh na zapretie otcovstva.

26.4 Podľa Čl.5 Zákona o rodine, záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä

- a) úroveň starostlivosti o dieťa,
- b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava,
- c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa,
- d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa,
- e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou,
- f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa,
- g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny,
- h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami,
- i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

26.5 Podľa Článku 7 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa (OZNÁMENIE Federálneho ministerstva zahraničných vecí č.104/1991 Zb.), každé dieťa je registrované ihneď po narodení a má od narodenia právo na meno, právo na štátnu príslušnosť, a pokiaľ to je možné, právo poznať svojich rodičov a právo na ich starostlivosť.

26.6 Podľa Článku 8 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, sa zaväzujú rešpektovať právo dieťaťa na zachovanie jeho totožnosti, včítane štátnej príslušnosti, mena a rodinných záväzkov v súlade so zákonom a s vylúčením nezákonných zásahov.

27. V tomto konkrétnom prípade bolo otcovstvo k maloletému určené súhlasným vyhlásením oboch rodičov, na základe ktorého je právny otec uvedený v rodnom liste maloletého ako jeho otec. Z výpovedí matky aj právneho otca, z výpovede označeného biologického otca ako svedka, ako aj z listinných dokladov predložených matkou v konaní o zapretie otcovstva vedeného pred Okresným súdom Žiar nad Hronom, ako aj zo znaleckého posudku podaného v danom konaní jednoznačne a nepochybné vyplynulo, že právny otec, ktorý je v súčasnej dobe zapísaný v rodnom liste maloletého dieťaťa ako jeho otec, nie je biologickým otcom maloletého. Právny otec si je tejto skutočnosti sám vedomý, avšak nesúhlasí so zapretím otcovstva z dôvodu, že toto nie je v záujme maloletého dieťaťa. Právny otec v konaní tvrdil, že súhlasil so zápisom svojho otcovstva, pretože bol v domnení, že je biologickým otcom maloletého, na narodenie dieťaťa sa tešili spolu s matkou, bol pri jeho narodení. Od počiatku sa o maloletého staral ako o svoje dieťa, prijal ho za svojho a svoj postoj k maloletému nezmenil ani po tom, čo sa dozvedel, že nie je jeho biologickým otcom. Keď krátko po narodení dieťaťa nežili s matkou v spoločnej domácnosti, naďalej poskytoval matke podporu v starostlivosti o dieťa, rešpektoval rozhodnutie matky odísť zo spoločnej domácnosti, a považoval ich ďalšie fungovanie za fungovanie ako riadnych rodičov. Medzi ním a maloletým sa vytvoril vzťah ako medzi otcom a synom, hoci je pravdou, že ho maloletý nevolá „otec“, bolo to tak od počiatku. Oslovuje ho menom „U..“ Právny otec poukázal na to, že k maloletému má vytvorený vrúcny vzťah, pokiaľ je s maloletým v kontakte, maloletý je spokojný, teší sa, nechce ukončiť stretnutie. Právny otec ďalej poukázal na súčasný stav, kedy mu je umožnený styk s maloletým len v obmedzenom rozsahu, a tak nemá možnosť ďalej rozvíjať tento vzťah. Matka maloletého naopak uviedla, že hoci boli s právnym otcom dlhšiu dobu partneri, pre vzájomné nezhody, najmä pre správanie sa právneho otca k nej, sa rozišli. Po istom časovom období sa opäť zblížili, v tom čase zistila, že je tehotná. Keďže medzi tým mala aj iného partnera, mala pochybnosti, kto je biologickým otcom maloletého. Právny otec sa však vyjadril tak, že sa o ňu aj o dieťa postará a obaja sa dohodli na tom, že ako otec bude zapísaný do rodného listu právny otec. Matka uviedla, že v tom období verila,

že spolu s právnym otcom a maloleťým vytvoria šťastnú a spokojnú rodinu. Krátko po narodení dieťaťa, keď sa právny otec dozvedel o tom, že nie je biologickým otcom dieťaťa, zmenil svoje správanie voči matke a začali sa konflikty, ktoré matka pociťovala ako psychické a fyzické útoky voči svojej osobe. Napriek tomu, že právny otec sa jej neskôr ospravedlňoval a tvrdil, že sa to nebude opakovať, jeho správanie voči matke naďalej trvalo, preto sa matka rozhodla odísť zo spoločnej domácnosti. Súhlasila s tým, aby právny otec bol v kontakte s maloleťým F., pomáhal jej so starostlivosťou o maloleťého, poprela však, že by tvorili naďalej rodinu tak, ako to tvrdil právny otec. Naopak, tvrdila, že právny otec jej situáciu zneužíval, avšak je pravdou, že v danom období súhlasila so starostlivosťou právneho otca o maloleťého. Z uvedeného je zrejmé, že právny otec si idealizoval vzťah s matkou po jej odchode zo spoločnej domácnosti, keď matka popisovala jeho správanie voči nej ako pre ňu neúnosné, naopak otec to považoval len za bežné konflikty, ktoré obaja neadekvátne riešili, mal zato, že sa to deje denno-denne v bežných domácnostiach, ich vzťah považoval za fungovanie rodiny. Matka uvedené poprela, uviedla, že v tom čase už bol maloleťý v pravidelnom kontakte s biologickým otcom, s ktorým nadviazal dobrý vzťah a tento ich aj finančne podporoval. Toto bolo potvrdené svedeckou výpoveďou biologického otca. Z uvedeného vyplýva, že v tom čase matka umožňovala kontakt právnemu otcovi s maloleťým, tento s ním trávil skutočne veľa času a riadne sa mu venoval po každej stránke. Aj s poukazom na vykonané dokazovanie v súvisiacom konaní sp.zn 11Pc/15/2018 bolo nepochybne preukázané, že otec sa v danom období skutočne intenzívne staral o maloleťého, bolo preukázané, že zabezpečoval osobnú starostlivosť o maloleťého v čase, keď matka vykonávala zamestnanie, a že jeho starostlivosť bola na požadovanej úrovni. Osoby, s ktorými prichádzal do kontaktu, vnímali vzťah medzi ním a maloleťým ako vzťah medzi otcom a synom. Z výpovedí oboch rodičov vyplynulo, že k podstatnej zmene došlo v situácii, keď si matka našla súčasného partnera a následne sa rozhodla s ním žiť v spoločnej domácnosti. Odvtedy začala konfliktná komunikácia medzi rodičmi, ktorá v podstate pretrváva dodnes. Súd mal preukázané, že rodičia sú v kontakte výlučne z dôvodu starostlivosti o maloleťého, keď dochádza ku styku otca s maloleťým. Obaja rodičia zhodne potvrdili, že v danom prípade od počiatku dochádzalo ku konfliktným situáciám, hoci každý z rodičov viní z danej situácie toho druhého, o vzájomnej nevráživosti svedčia aj trestné oznámenia, ktoré navzájom na seba rodičia podávajú. Matka uviedla, že daný stav nepriaznivo vplýva aj na maloleťého, čo súd konštatuje, že vyplynulo aj z osobného výsluchu maloleťého pred tunajším súdom, kedy maloleťý sám spontánne uvádzal sudcovi na adresu právneho otca, že ho neznáša práve z dôvodu, že ublížil maminke, sám spontánne uviedol, že „U. zbil uja“. Z uvedeného vyplýva, že maloleťý citlivo vníma konfliktnú komunikáciu medzi matkou a právnym otcom, ako aj konfliktné vzťahy medzi právnym otcom a osobami, s ktorými toho času maloleťý žije v spoločnej domácnosti. Napriek tomu, že právny otec túto situáciu zľahčuje a prezentuje do budúcnosti možnosť zmeny v komunikácii s matkou, súd tieto vyjadrenia považuje len za účelové, pretože doposiaľ správanie právneho otca a matky smeruje len k prehľbovaniu vzájomnej nevráživosti, ani jeden z nich neučinil taký krok, ktorý by súd mohol hodnotiť pozitívne. Takáto situácia, pokiaľ by súd mal vyhovieť stanovisku právneho otca, by naďalej negatívne mohla vplývať na ďalší zdravý vývoj maloleťého dieťaťa. Z vykonaného dokazovania či už štetím kolízneho opatrovníka, či už zo samotného výsluchu maloleťého pred súdom v súvisiacom konaní, z výpovede svedkov celkom jednoznačne vyplynulo, že maloleťý má vytvorenú silnú citovú väzbu na matku a pokiaľ sa otec správa nevráživ a nevhodne voči osobe matky, ktorá je v strede záujmu maloleťého, a to aj za prítomnosti maloleťého, pôsobí to na maloleťého destabilizačne, čo si zrejme právny otec dostatočne neuvedomuje. Stanovisko kolízneho opatrovníka v prejednávanej veci bolo také, aby súd návrhu vyhovel z dôvodu, že faktický stav je nepochybne preukázaný, t. j., že právny otec nie je biologickým otcom maloleťého. Poukázal však na to, že pre hodnoverné posúdenie vzťahu maloleťého k právnemu otcovi a prípadne k ďalším osobám mužského pohlavia, ktoré sú prítomné v jeho súčasnom živote, by bolo vhodné znalecké dokazovanie. Súd k uvedenému uvádza, že v súvisiacom konaní sp. zn. 11Pc/15/2018 sa súd podrobne zaoberal a hodnotil vzťah právneho otca a maloleťého a v tej súvislosti aj záujem dieťaťa na zapretí otcovstva. V právoplatnom rozhodnutí súdu súd zaujal stanovisko, že je v záujme maloleťého zapretie otcovstva súčasného právneho otca a to aj po uplynutí zákonnej lehoty. Súd uvádza, že Zákon o rodine v záujme určenia otcovstva ustanovuje systém vyvrátených zákonných domnienok otcovstva, podľa ktorých sa určuje, koho platné právo považuje za otca dieťaťa, resp. kto sa v súlade s platným právom považuje za otca dieťaťa. Túto skutočnosť možno vyvodiť z toho, že podmienky vzniku právneho otcovstva sú viazané buď na časovo ohraničené obdobie možného počatia dieťaťa, alebo na vedomé rozhodnutie rodičov týkajúce sa rodičovstva. Cieľom druhej domnienky otcovstva je stabilizovať právne pomery dieťaťa žijúceho mimo manželského zväzku v záujme ochrany jeho práv. Na základe uvedeného možno konštatovať, že cieľom zákonodarcu v prípade určenia otcovstva podľa druhej domnienky nie je len určenie akéhokoľvek právneho otca dieťaťa, ale v súlade so spoločnosťou a morálkou všeobecne akceptovaným princípom zodpovednosti (každý by mal niesť zodpovednosť za

svoje konanie) určenie biologického otca, ktorý by mal prijať a niesť plnú zodpovednosť za zabezpečenie výchovy a výživy svojho dieťaťa tak, že status právneho otca nadobudne biologický otec dieťaťa. Rodičovstvo a to biologické alebo právne, určené na základe domnienky otcovstva patrí do sféry súkromného a rodinného života. Rodič aj dieťa majú rovnaké právo na vlastnú identitu, ktorej súčasťou je aj zistenie, či právny status vytvorený na základe domnienky otcovstva zodpovedá aj biologickému stavu. Stav nesúlady právneho a biologického otcovstva zasahuje aj samotné dieťa, napr. v jeho práve poznať svojich biologických rodičov, a taktiež kolide s právami biologického otca dieťaťa, ktorý sa usiluje dosiahnuť status právneho otca, ako aj s právami matky dieťaťa.

28. Súd v danom prípade preto veľmi citlivo zvažoval, do akej miery vyhovenie, prípadne nevyhovenie podanému návrhu zasiahne do práv, či už právneho otca, samotného dieťaťa, ale aj matky a biologického otca dieťaťa. Po vyhodnotení súčasnej situácie súd konštatuje, že je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa zosúladiť právny status s biologickým stavom. Súd nezistil také dôvody, pre ktoré by mal uprednostniť právo otca na zachovanie súčasného právneho stavu, ktorý je ale celkom zjavne v rozpore so skutočným biologickým stavom. Jedným zo základných práv, ktoré priznáva Dohovor o právach dieťaťa je aj právo dieťaťa poznať svojich rodičov a právo na ich starostlivosť. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že v súčasnej dobe maloletý ani jedného z mužských partnerov, ktorých matka mala, a s ktorými je maloletý v kontakte, nevníma ako svojho otca. Z vykonaného dokazovania však pre súd vyplynulo, že biologický otec dieťaťa sa krátko po jeho narodení sa o syna začal zaujímať, rovnako poskytoval matke pomoc v starostlivosti o dieťa a to ako materiálnou pomocou, tak aj osobnou prítomnosťou, kedy bol v kontakte s matkou a stretával sa aj s maloletým. Tento kontakt a starostlivosť zo strany biologického otca naďalej trvá. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že vzájomný kontakt medzi biologickým otcom a maloletým prebieha v pozitívnej atmosfére, ktorú nenarúšajú konflikty medzi matkou a biologickým otcom tak, ako to je v prípade kontaktu matky a právneho otca. Biologický otec sa pred súdom celkom jednoznačne vyjadril tak, že mieni do budúcnosti zosúladiť právny stav so stavom skutočným a mieni byť zapísaný ako otec v rodnom liste dieťaťa. prezentoval sa tak, že chce byť súčasťou života svojho syna bez ohľadu na to, ako súd v tejto veci rozhodne. S týmto postupom súhlasí aj matka dieťaťa, rovnako súd pozitívne na prospech dieťaťa hodnotí aj postoj súčasného partnera matky, ktorý rešpektuje práva biologického otca dieťaťa a v tomto má ústretový postoj. Ďalej súd v neprospech zachovania súčasného stavu hodnotil skutočnosť, že je vytvorený negatívny a konfliktný stav medzi právnym otcom a biologickým otcom, ako aj medzi právnym otcom a súčasným partnerom matky, pretože maloletý v súčasnosti žije v domácom prostredí matky, kde má vytvorené stabilné prostredie, matka má vytvorený stabilný vzťah so súčasným partnerom, priateľský vzťah s biologickým otcom dieťaťa, čo maloletý veľmi pozitívne vníma. Súd konštatuje, že toto stabilné prostredie je naopak narušované konaním zo strany právneho otca, pričom súd nemá na mysli to, že sa právny otec snaží o zachovanie kontaktu s maloletým F. a zachovanie súčasného právneho stavu, ale práve jeho skratové konanie, či už vo vzťahu k matke, k jej partnerovi alebo aj vo vzťahu k biologickému otcovi dieťaťa tak, ako to tieto popísali vo svojich výpovediach. Je treba si uvedomiť, že rodinu pre dieťa tvoria obaja rodičia - otec aj matka, ale aj širšia rodina a pre zachovanie zdravého vývoja dieťaťa je nevyhnutné, aby tieto vzťahy boli pre dieťa pozitívne a stimulujúce, čo v osobe právneho otca súd nemal preukázané. Súd preto uzatvára, že zachovanie súčasného právneho stavu nie je v záujme maloletého dieťaťa. Naopak, súd je presvedčený, že pokiaľ do budúcnosti dôjde k zosúladeniu právneho stavu s biologickým otcovstvom maloletého, umožní tak maloletému spoznať svojho biologického otca, aj jeho širšiu rodinu a nadviazať vzájomný vzťah tak, aby sa mohol vytvoriť vzťah medzi otcom a synom, čomu je prístupná matka a jej súčasný partner. Preto súd návrh navrhovateľa považoval za plne dôvodný, preukázaný, otcovstvo právneho otca je znaleckým dokazovaním celkom jednoznačne vylúčené a súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by bránili zosúladiť skutočný a právny stav rodičovstva k maloletému F.. Preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

29. Pokiaľ sa otec v konaní domáhal nariadenia znaleckého dokazovania na zistenie citových väzieb medzi maloletým a právnym otcom, k čomu sa pripojil aj kolízny opatrovník, a otec navrhoval na preukázanie tohto vzťahu aj výsluch ďalších svedkov a to svojich kolegov a súčasnej susedy, súd konštatuje, že navrhované dôkazy nepovažoval za nevyhnutné vykonať pre rozhodnutie o veci. Súd má zato, že postoj maloletého ako aj vzájomný vzťah medzi maloletým a otcom bol v dostatočnej miere preskúmaný v súvisiacom konaní 11Pc/15/2018, v tomto konaní bolo vypočítané množstvo svedkov zo strany otca aj zo strany matky, ktorí sa vyjadrovali k tomu, ako vnímali vzťah medzi maloletým a právnym otcom. Všetky tieto dôkazy boli vyhodnotené konajúcim súdom tak, ako je uvedené v písomnom vyhotovení rozsudku a viedli k záveru súdu, že medzi otcom a maloletým nie je vytvorená taká citová

väzba, ktorej pretrhnutie by malo byť na ujmu maloletého. Súd nezistil, že by maloletý mal vytvorené silné citové puto k právnenému otcovi, čo vyplynulo z jeho vyjadrení ako reakcia na aktuálnu situáciu, ktorú maloletý sám vnímal. Názor maloletého bol zisťovaný osobným výsluchom sudcu v 5/2019, v predchádzajúcom období šetrením kolízneho opatrovníka v 8/2018 (v iných súvisiacich konaniach), kedy mal. po konfliktoch právneho otca a matky prezentoval negatívny postoj k právnenému otcovi práve z tohto dôvodu. Na druhej strane bolo nepochybne preukázané a to súd konštatuje aj v tu prejednávanej veci, že otec má vytvorené silné puto na maloletého F., ktoré otec zdôvodnil tým, že od narodenia maloletého sa k nemu správa ako otec a na tomto jeho postoji nezmenila nič ani skutočnosť, keď sa dozvedel, že nie je biologickým otcom maloletého. V tomto konaní otec neuviedol žiadne také nové skutočnosti vo vzťahu k maloletému, na základe ktorých by súd mohol konštatovať zmenu skutkových záverov, ku ktorým dospel súd v predchádzajúcom súvisiacom konaní 11Pc/15/2018. Preto súd navrhované dokazovanie znaleckým dokazovaním, či výsluchom svedkov považoval za nadbytočné a nehospodárne, rovnako súd nepovažoval za nutné opätovne vypočúvať maloletého aj v tu prejednávanej veci. Okrem toho súd vzal do úvahy aj to, že sa jedná o konanie, predmetom ktorého je posúdenie osobného stavu, ako aj konanie vo veci starostlivosti súdu o maloletých, kedy súd rozhoduje urýchlene a bez prieťahov. Súd nezistil žiaden taký dôvod, pre ktorý by bolo potrebné vykonať navrhované dokazovanie a preto dôkazné návrhy otca súd zamietol.

30. Na základe rozhodnutia súdu, pokiaľ rozsudok nadobudne právoplatnosť, bude vykonaná zmena v rodnom liste maloletého tak, že právny otec bude vymazaný z rodného listu ako otec maloletého dieťaťa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 1, 2 C.s.p.).

Odvolaie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 C.m.p.).

Odvolaie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods. 2 C.m.p.).

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy (§ 63 C.m.p.).

Rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením (§ 44 C.m.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok); ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 370 ods. 1, §376 ods. 1 C.s.p.).